

זרע נשמשוד

נא דשמיא

פֶּרֶשֶׁת דְּבָרִים תשפ"ה • גליון 355

תּוֹרַת שְׂמֵשׁוֹךְ

הַהֶחֱלָטָה עַל אֶפֶן בְּדִיקַת הָאָרֶץ הוֹטֵב בְּעִינֵי מֹשֶׁה

**הַיּוֹם יִשְׂרָאֵל הֵם כְּפוֹכָבִים וְלִפְעֵתִיד
יִהְיוּ בְּלִי גְבוּל**

ה' אֱלֹקֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב: (א. י.)
מדוע נִרְמַז הַיּוֹם יִשְׂרָאֵל לַעֲתִיד לְרֹב דּוֹקָא כְּאֵן שְׁמַדְבָּר עַל הַיּוֹם?
וּמַדּוּעַ הַיּוֹם הֵם כְּכֹכְבִּים וְלַעֲתִיד יִהְיוּ דּוֹמִים לְרֹבָם? וּמַדּוּעַ רַבּוּי
הוּא מִתְקַדֵּשׁ?

רש"י כתב, שלמרות שהוטב בעיני משה על עצם שלוח המרגלים, הוכיח אותם על כך שבקשו לשלח מרגלים, כי כל מה שאמר להם שהוטבו בעיני הדברים, הוא מחמת כי השב שאם יספיק עמם לתכנית שלחם, בסוף יחזרו בהם כשיראו שאין לו התנגדות לכך, אך הם לא חזרו בהם.

ומקשה רבנו ה'א"ע שמשון' זלה"ה: שכלי פרוש רש"י לא
שיך לומר 'וייטב בעיני הדבר' כי הרי באמת לא היה הדבר
טוב בעיניו, אלא רק הסכים עמהם כדי שיחזרו בהם, ומדוע
אמר 'וייטב בעיני הדבר'.

וּמִתְרָץ רִבְנֵי הַיָּדָע שֶׁמִּשּׁוֹן זֶלֶה"ה: שְׂבָאֵת מִה שֶׁהוּטֵב בְּעִינָיו
שֶׁל מֹשֶׁה, לֹא הָיָה עֶצֶם שְׁלֹחַ הַמְּרָגְלִים, כִּי אֵת זֶה הָרִי לֹא
רָצָה מִלְכַּתְחֵלֶה. אֲךָ לֵאחֶר שֶׁהִסְכִּימוּ בִּינֵיהֶם לְשַׁלַּח מְרָגְלִים,
הָיוּ צְרִיכִים לְהַחְלִיט מִה נִקְרָא חֶסְרוֹן וּמוֹם לִגְבֵי הָאָרֶץ. כְּדִי
שָׂאֵת זֶה יִבְדְּקוּ הַמְּרָגְלִים בְּבוֹאֵם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּכְמוֹ שֶׁמוּבָא
בְּהִלְכָה (שׁו"ע חו"מ ס' רל"ב סעיף ו) כִּי כָל דְּבַר שֶׁהִסְכִּימוּ עָלָיו

בְּנֵי הַמְדִּינָה שֶׁהוּא מוֹם, יְכוּלִים הַצְדִּידִים לַחֲזוֹר מִהֶמְקָה אִם גְּלוּ בִדְבַר הַנִּקְנָה מוֹם כָּזֶה. וְיוֹאִים שְׁבָנֵי הַמְדִּינָה צָרִיכִים לַהֲחֵלֵט אִיזָה מוֹמִים נֶחֱשָׁבִים מוֹמִים. וְהֵנָּה מִשֶּׁה פֶּרֶט לָהֶם מֵה לְבָדֵק וּמֵה נִקְרָא מוֹמִים, כְּנֶאֱמַר (במדבר יג. כ) 'הִישָׁבָה עַצִּי אִם אֵין' וְכִדּוּמָהּ, זֶה סִכּוּם עִמָּם כְּדִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם פְּתָחוֹן פֶּה לַחֲפֹשׁ מוֹמִים אֲחֵרִים, וְדַבֵּר עֲנִין הַחֲלֵט הַמוֹמִים אֵלּוּ הוּסְבוּ בְּעִינָיו, כִּי יַדַּע שֶׁבְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל לֹא נִמְצְאוּ כָּל הַמוֹמִים הָאֵלּוּ שֶׁסִּכְמוּ בֵּינֵיהֶם, וּמִמִּילָא מֵה שֶׁנִּכְתַּב 'וַיִּטֵּב בְּעֵינֵי הַדְּבַר', נִסָּב עַל הַמוֹמִים שֶׁהִחֲלִיטוּ לְבָדֵק בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עַל עֲצָם שְׁלוֹחַ מִרְגָּלִים, אוֹלָם הֵם הוֹצִיאוּ דָבָר וְאִמְרוּ מוֹמִים עַל דְּבָרִים שֶׁהִסְכִּימוּ בֵּינֵיהֶם שֶׁאִינֶם כֵּךְ. (זרע שמשון פרשתינו אות ד')

זרע שמשוך המבואר

የካታሪክ ልብጥ

חדש

**תורמים לזרע
שמשון ורואים
ישועות
אל תחמיצו!**
02-80-80-500
347-496-5657

<https://www.zerashimskon.co.il/donati>

הספר שמחולל פלאות.
לפים נושעו בהבטחתו.

וּמִתְרַצֵּב רַבְּנֵי הָאֶרֶץ שֶׁמִּשְׁשׁוֹן זֹלָה־הֵ: שִׁדְּעוּ לְזוּמְדֵי הַקְּבָלָה, שֶׁהֲרֹבִי הוּא מִצַּד הַקְּדוֹשָׁה, וְהַמְעוּט הוּא מִצַּד הַקְּלָפָה, וְכַשִּׁישׁ רַבּוֹי סִימָן הוּא לְשִׁלּוּט הַקְּדוֹשָׁה וּלְבִטּוּל הַקְּלָפָה. וּלְפִי זֶה אֶפְשָׁר לְבָאֵר שֶׁכָּל הַפְּסוּק מְדַבֵּר עַל בְּרָכָה אַחַת שֶׁל הַרְחַקַת הַחִיצוֹנִים וְהַשְׁמָאָה, וְזֶה מֵה שֶׁאָמַר "ה' אֱלֹקֵיכֶם הִרְבָּה אֲתָכֶם", דִּהְיִינוּ שֶׁמִּרְחִיק מִמֶּכָּם אֶת אַחִיזֵי הַחִיצוֹנִים, וְסִיִּם וְאָמַר 'וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם' שֶׁמִּחֲמַת כֵּן אַתֶּם מִתְרַבִּים כְּמוֹ כּוֹכְבִים, אֲךָ לְפִי שֶׁעֲדִין לֹא הִגִּיעַ הַזְמַן שֶׁיִּתְבַּטְּלוּ לְגַמְרֵי הַקְּלָפוֹת מִן הָעוֹלָם, לְכֵן עֲדִין הֵם רַק כְּכֹכְבִים, אוּלַּם לְעֵתִיד עוֹד תִּהְיֶי בַּחֲיָנָה שֶׁל 'לָרֵב' - דּוֹמִים לְרַבֶּכֶם, כִּי אֲזִי יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וְכִבְּר תִּהְיֶי דּוֹמִים לְרַבְכֶּם וְתִתְרַבּוּ בְּלִי סוּף. (זֶרַע שִׁמְשׁוֹן אוֹת ב')

הוצאת הגליון והפצתו לזכות

שם הריבוי	חיים דוד בן עמיא וזוגתו צביה רחל בת רבקה
שם הריבוי	היה לשם הרב והתלמוד דודאס נחלתו שםסם מקור החיבה הרבה וזמנה ה' ח' משולת לשם חסידות
שם הריבוי	יחזק בן חזאי וזוגתו רחל בת לינידה
החלק העברי	נדיאס רחוי בן ר'לינה מלכה בת'השמה חסידות יחזקיהו שםסם מקור חסידות
שם הריבוי	העצמות השותפים התורמים ומשפחותיהם ה'ח' העצמות בעילוס שםסם
שם הריבוי	היה לשם הרב והתלמוד בן יחזקיהו וזוגתו רחל בת'השמה חסידות יחזקיהו שםסם מקור חסידות
שם הריבוי	אליאס בן חסידותיהם שםסם מקור חסידות
שם הריבוי	היה לשם הרב והתלמוד בן יחזקיהו וזוגתו רחל בת'השמה חסידות יחזקיהו שםסם מקור חסידות

עייניכם תראוהו ציג
ני ציגם כשתילי זיתים
ציצ לשלחנכם, חכמים
גבוים, וצתים מלאים
כל עוז, גם עושר
גם כבוד לא יסופו
מזהרבה

ברכת המחבר
מתוך הקדמת הספר

[illegible]

תורת חיים

פנינים מתורתו של האור החיים הקדוש -
הרה"ק רבי חיים בן עטר נלב"ע ט"ו תמוז תק"ג

תשעה מדות של עובדי ה' הנלמדים מפסוק זה

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן
במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל
ולבן וחצרת ודי זהב (א.א).

רבנו האור החיים הקדוש זלה"ה מבאר: כי משה נמנע מלהוכיח את ישראל עד שהגיעו לעבר הירדן, כי אז הגיעו למחוז חפצם ופנויים הם לקבל תוכחתו, אך קדם לכן היתה נפשם קצרה, כי עדין לא נחו מהדרך. ומביא רבנו האור החיים זלה"ה, כי מפסוק זה נלמד שעוררם משה על תשעה מדות שצריך לזרז עצמו כל ההולך בדרך התורה, לקבלם עבור התחזקות בתורה:

- א. שיהיה האדם לוקח לעצמו את המדות שנמנו באברהם אבינו ככתוב (בראשית יד, יג) 'לאברהם העברי', וזה שכתב 'בעבר'.
- ב. שיהיה מרדנות בלבו של האדם תמיד, כאמרם (ברכות ז, א) טובה מרדנות אחת בלבו של אדם יותר ממאה מלקיות, וזהו שכתב 'הירדן'.
- ג. שיעזור האדם בעצמו את מדת הענוה, כאמרם (עירובין נד, א) שיהאדם ישים אדם עצמו כמדבר, וזה רמז למח שאמר להם 'במדבר'.
- ד. שתהיה הענוה בדרך טובה ולא בדרך נמאסת, כמו שכתב הרמב"ם (הלכות עדות פ"ה) שלא ישתמש בענוה כדי למנע מלהוכיח את הזולת על חטאיהם, כי יאמר מי אני להוכיח אנשים גדולים, אלא צריך להוכיח מחמת הערבות שיש ליהודי על חברו, וזה שנאמר 'בערבה'.
- ה. יש לזכר מאמר התנא (אבות פ"ג, מ"א) הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה, שיזכר כל יום את יום מיתתו וכן יתעורר לשוב. וזה שרמז: 'מול סוף', שיהיה מול עינו סוף האדם ותכליתו.
- ו. ידוע מאמר חובת הלבבות (שער הפרישות שער ט') 'הפריש צהלתו בפניו ודאגתו בלבו', והוא מה שרמז באמרו 'בין פארן ובין תפל', כנגד צהלתו בפניו אמר 'בין פארן', לשון פאר, וכנגד עצבון הלב אמר 'ובין תפל', שלא יהיה לבו ערב עליו, אלא יחשש שמא עבר פי הקב"ה.
- ז. שיהיה לבו נקי בדרך שהתפלל דוד המלך (תהלים נא, יב) 'לב טהור ברא לי', ויחזיק ממנו שנאת הבריות וקנאה ותחרות, וזה שאמר 'ולבן', שיהיה לבבו טהור ונקי ולבן.
- ח. שילמד האדם תורה בקביעות, כנאמר אצל יעקב אבינו (בראשית כה, כז) 'ישב אהלים', ואל ילמד בצורה ארעית, וזה שאמר 'וחצרות' הם חצרות ה' בתי המדרשות בהם ישב ויהגה בתורה.
- ט. שלא יהיה האדם להוט אחר הון ותאוות, כי בכך יתבטל מעבודת ה', אלא יסתפק במה שמכרח לו לכדי קיום גופו, וזה שאמר 'ודי זהב', שיאמר לזהב 'די', שאינו צריך לזהב, ובכך יטה ללבבו את עבודת ה'.

פניני שמשון

פנינים ורעיונות נפלאים לפי ענינים ככתבם וכלשונם

עניני תשעה באב

באור הכפל שבפסוק 'בכו תבכה בלילה'

'בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מפל אהביה כל רעיה בגדו בה היו לה לאיבים' (איכה א, ב). הכפל של 'בכו תבכה' וכו', הינו, דאמרינן בפרק כ"ג דשבת (קנא, ב), זה מאור עיניו של אדם שהולך אחר הבכי וכו', בתו של רבי חנינא נפטר ולא בכה, אמר איני רוצה ללקות בכפלים גם בשכול וגם בעוון. אבל כאן, אינו רוצה הכתוב שבשביל זה נהדל מלבבות על הרבן הבית, אלא ודמעתה על לחיה'.

אי נמי בדרך אחר, דאמרינן במדרש (איכ"ר א, ט) על פסוק 'אשר הוגה ה' ביום חרון אפו' (איכה א, יב), לא היה חרון אפו של הקדוש ברוך הוא אלא יום אחד, אם היו עושים תשובה, מיד היו נגאלים, עכ"ל. ואמר הכתוב 'בכו תבכה בלילה', והבכיה היא לעורר הרחמים כידוע (זוהר פרשת שמות יב, ב), אמנם ביום ראשון אי אפשר, שאל תרצה את חברך בשעת כעסו (אבות פ"ו מ"ז), אבל בלילה, שכבר עבר היום והחרון אף, אז הוא זמן הבכיה, לעורר הרחמים כדי שיהיו נגאלים.

ועוד אמרו ז"ל (ירושלמי יומא פ"א ה"א), כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאלו נחרב בימיו. ולכן כפל ואמר, 'בכו' שלא נבנה, 'תבכה' שהוא כאלו נחרב בימך. (מגילת איכה אות ב)

אם אין שלום אין כלום

ותזנח משלום נפשי נשיתי טובה ואמר אבד נצחי ותוחלתי מה" (איכה ג, יז-יח). קשה, איך אפשר שיאבד התקנה מהקדוש ברוך הוא. אלא, לפי שאם אין שלום אין כלום, כמו שפרש רש"י ריש פרשת בהקותי (ויקרא כו, ו). ובמדרש (זהר פרשת לך לך פה, א) אמרינן על פסוק (מלכים ב' ד, ב) 'אין לשפחתך כל בבית', שאין הברכה שורה אלא אם כן יש לו איזה דבר, אבל אם אין לו כלום, אינו נעשה לו שום נס. לכן, כשאבד השלום, אמר המקונן 'נשיתי טובה', שאם אין שלום אין כלום, ועל זה 'ואמר אבד נצחי' וכו'. אמנם, כשיהיה לו השלום, אז יהיו בו כל הברכות. (מגילת איכה אות י)

באור בקשת ישראל 'השיבנו ה' אליך ונשובה'

'השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו בקדם' (איכה ה, כא). צריך טעם, למה בפסוק זה של 'השיבנו ה' אליך ונשובה', כתיב חסר ה"א [-ונשוב] וקרינן 'ונשובה'. ועוד, מהו הקשר של 'חדש ימינו' וכו'.

וקשה אחת מתרצת את חבירתה, שהרי במקדש שני היו חסרים חמשה דברים, אש מן השמים, אורים ותמים, הארון וכו' (יומא כא, ב). והכתוב אומר 'השיבנו ה' אליך', כלומר, אפלו אם אין אנו כדאים, לפחות ונשוב בלי החמשה דברים, והינו דכתיב 'ונשוב'. אמנם תפלתנו ותקונתנו היא ש'ונשובה', כדקרינן 'ונשובה' ב"א, שזה יהיה כשיחדש ימינו בקדם, כמו שהיינו במקדש ראשון, בעת שנבנה בימי שלמה, דאז קיימא סיחרא בשלמותא [-הלכנה במלואה], יחי רצון שיבנה במהרה בימינו אמן. (קינות-איכה אות יג)

לקבלת הגליון במייל: zera277@gmail.com או באתר: zerashimshon.com | להפצה: 02-80-80-500 | לשמיעת שיעורים ועידונים: 02-80-80-600

נערך ע"י המחנך הרב יגון כהן שליט"א * ארה"ב: הרב מנחם בנימין פאשקעס 347-496-5657 * ארץ ישראל: הרב ישראל זילברברג 05271-664450

יז"ל ע"י זרע שמשון ע"ר 580624120 * ניתן לתרום לזכות ולע"נ ולקחת חלק בהוצאות והפצת הגליונות והספרים.

ניתן להפקיד בבנק מרכנטיל (17) סניף 635 מספר חשבון 71713028 ע"ש זרע שמשון, כמו כן ניתן לתרום בכרטיס אשראי בטל: 02-80-80-500 שלוחה 3
זכות הצדיק ודברי תורתו הקדושים יגן מכל צרה וצוקה, ויושפע על הלומדים ועל המסייעים בני חיי ומזוני וכל טוב סלה כהבטחתו בהקדמת ספריו.

